List Jakuba

Rozdział 1

1. Jakub, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa, *przesyła* pozdrowienia dwunastu pokoleniom, które są w rozproszeniu. **2**. Poczytujcie to sobie za największą radość, moi bracia, gdy rozmaite próby przechodzicie; **3**. Wiedząc, że doświadczenie waszej wiary wyrabia cierpliwość. **4**. Cierpliwość zaś niech dopełni swego dzieła, abyście byli doskonali i zupełni, niemający żadnych braków. **5**. A jeśli komuś z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim obficie i bez wypominania, a będzie mu dana. **6**. Ale niech prosi z wiarą, bez powątpiewania. Kto bowiem wątpi, podobny jest do fali morskiej pędzonej przez wiatr i miotanej *tu i tam*. **7**. Człowiek taki niech nie myśli, że coś otrzyma od Pana. **8**. Człowiek umysłu dwoistego *jest* niestały we wszystkich swoich drogach. **9**. Niech ubogi brat chlubi się ze swojego wywyższenia; **10**. A bogaty ze swego poniżenia, bo przeminie jak kwiat trawy. **11**. *Jak* bowiem wzeszło palące słońce, wysuszyło trawę, a kwiat jej opadł i zginęło piękno jego wyglądu, tak też bogaty zmarnieje na swoich drogach. **12**. Błogosławiony człowiek, który znosi próbę, bo gdy zostanie wypróbowany, otrzyma koronę życia, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują. **13**. Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi: Jestem kuszony przez Boga. Bóg bowiem nie może być kuszony do złego ani sam nikogo nie kusi. **14**. Lecz każdy jest kuszony przez własną pożądliwość, która go pociąga i nęci. **15**. Następnie pożądliwość, gdy pocznie, rodzi grzech, a grzech, gdy będzie wykonany, rodzi śmierć. **16**. Nie błądźcie, moi umiłowani bracia! **17**. Wszelki dar dobry i wszelki dar doskonały pochodzi z góry i zstępuje od Ojca światłości, u którego nie ma zmiany ani cienia zmienności. **18**. Ze swojej woli zrodził nas słowem prawdy, abyśmy byli jakby pierwocinami jego stworzeń. **19**. Tak więc, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie skory do słuchania, nieskory do mówienia *i* nieskory do gniewu. **20**. Gniew bowiem człowieka nie wykonuje sprawiedliwości Bożej. **21**. Odrzućcie więc wszelką plugawość oraz bezmiar zła i z łagodnością przyjmijcie zaszczepione *w was* słowo, które może zbawić wasze dusze. **22**. Bądźcie więc wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. **23**. Jeśli bowiem ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, podobny jest do człowieka, który przygląda się w lustrze swemu naturalnemu obliczu. **24**. Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał, jakim był. **25**. Lecz kto wpatruje się w doskonałe prawo wolności i trwa *w nim*, nie jest słuchaczem, który zapomina, lecz wykonawcą dzieła, ten będzie błogosławiony w swoim działaniu. **26**. Jeśli ktoś wśród was sądzi, że jest pobożny, a nie powściąga swego języka, lecz oszukuje swe serce, tego pobożność jest próżna. **27**. Czysta i nieskalana pobożność u Boga i Ojca polega na tym, aby przychodzić z pomocą sierotom i wdowom w ich utrapieniu *i* zachować samego siebie nieskażonym przez świat.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓŁCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA
Copyright © 2018 Fundacja Wrota Nadziei. Released under the Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0.
eBible.org
Polish — Polski